

ΕΤΟΣ Γ΄.

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΑΡΙΘ. 139

ΠΕΡΙΟΔΟΣ ΔΕΥΤΕΡΑ

ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΑΠΑΞ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΟΣ

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 10

Τιμή ετησίας συνδρομής προπληρωτέας δια μὲν τὸ Ἑσωτερικὸν δραχμαὶ νῆαί 12, δια δὲ τὸ Ἐξωτερικὸν 20.
Τὸ Γραφεῖον τῆς ἡμερηίδος, ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου ἀριθ. 14 ἀπέναντι τῆς Γενικῆς Ἱστορικῆς Τραπεζῆς.

Ἐν Ἀθήναις, τῆ 11 Ὀκτωβρίου 1881.

Ὀρείλομεν νὰ ὁμολογήσωμεν, ὅτι ἐκτὸς τῶν ἀμέσως καὶ προσωπικῶς ἐνδιαφερομένων, πάντες ἐν Ἑλλάδι ἔκριναν τὴν προσάρτησιν τῆς Θεσσαλίας ὡς τὴν σπουδαιοτάτην ἤτιαν ἦν τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος ἔπαθεν ἀπὸ τῆς συστάσεώς του. Ἀληθῶς, τίς εἶναι ὁ τόσον ἐπιπόλιος, ὥστε νὰ μὴ ἐννοῆ, ὅτι ἡ δύναμις μιᾶς ἐπικρατείας εἶναι πάντοτε σχετικὴ πρὸς τὰς ἐξωτερικὰς περιστάσεις, καὶ ὅτι ἡ Ἑλλάς σήμερον μετὰ τῆς Θεσσαλίας εἶναι ἀσθενεστέρη τῆς Ἑλλάδος ὅποια ἦτο πρὸ ἡμισέως αἰῶνος; Ταῦτα καὶ τυφλοὶ δηλῶ.

Δὲν θέλομεν ἐξετάσει ἤδη εἰς τὰ πράγματα ἠδύνατο νὰ βεβαιώσῃ ἄλλως, ἀλλ' ὅ,τι πάντες ἐπίσης ὁμολογοῦμεν εἶναι, ὅτι ὁ ἐσωτερικὸς πολιτικὸς βίος τοῦ μικροῦ ἔθνους μας μέχρι σήμερον εἶναι εἰς πλήρη ἀρμονίαν πρὸς τὴν ἐξωτερικὴν ἀποτυχίαν του. Σήμερον, ἀπέναντι τῆς φανερᾶς κατὰ τὴν ἐξωτερικὴν προορισμοῦ τῆς Ἑλλάδος, ὁ τύπος μας κατκλίνεται βυζαντινῶς εἰς τὸ νὰ ζητῆ πάλιν τὴν αἰώνιον πανάκειαν πάσης ἐσωτερικῆς καὶ ἐξωτερικῆς καταστροφῆς, δηλαδή τὴν σύγκλησιν τῆς Βουλῆς! Καὶ Φελλάγων ἡσσορες, ἀνακράζει εἰς τῶν ἀκαταβλήτων προμάχων τοῦ ἑλληνικοῦ κοινοβουλευτικοῦ πολιτεύματος. Ἡσυχάσατε! Τὸ πολιτικὸν ἐποπὸν δὲν εἴμεθα ἡσσορες, ἀλλὰ καθ' ὅλα ἴσοι πρὸς τοὺς Αἰγυπτίους! Μὴ δὲν ἔχομεν καὶ ἡμεῖς τὰς ἐνδόξους ἡμέρας μας ὡς ἡ ἐν Καῖρω φρουρά; Μὴ δὲν ἀνεδείξαμεν καὶ ἡμεῖς τὸσάκις τοὺς Ἀραμπῆ Μπέηδες μας; Ἡ Ἑλλάς ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεώς της ἐδαπάνησε περίπου ἐν δισεκατομμύριον εἰς τὸν στρατὸν της, οὔτε βολὴν πιστολίου ἔρριψεν ἔκτοτε κατὰ τοῦ ἐχθροῦ, πλὴν ἀπέπνευσε τῆς δαπάνης ταύτης ἐκρήμισε μίαν δυναστείαν καὶ ἐθεμελίωσε τὸ ὠρτίον πολιτικὸν καὶ διοικητικὸν σύστημα, τὸ

ὅπουτον δυνάμεθα νὰ ὀνομάσωμεν τὸν θρίαμβον τῶν ἀντιπροσωπευτικῶν θεσμῶν κατὰ τὸν 19^{ον} αἰῶνα. Οἱ Φελλάγοι δὲν ἐφθασαν εἰσεῖτι εἰς τὸ σημεῖον τοῦτο. Οὐδεὶς φθόνος λοιπὸν ἂς ταράσῃ τὴν δικαίαν ἐθνικὴν φιλευσίαν μας! Ὅ,τι φρονοῦσιν ἄλλως οἱ πατριῶται τοῦ Καῖρου περὶ ὑπεροχῆς τοῦ ἀνατολικοῦ πολιτισμοῦ, ἀπεδείξαμεν, ὅτι φρονοῦμεν καὶ ἡμεῖς, καὶ ἐκ τῆς πεποιθήσεως ταύτης ἐγεννήθη τὸ διέπον ἡμᾶς σύστημα ὑπὸ τὸ πρόσχημα φιλελευθέρων εὐρωπαϊκῶν θεσμῶν.

Πλὴν ἐν μέλλων σημεῖον φαίνεται ἤδη ἐπὶ τοῦ πολιτικοῦ ὀρίζοντος. Κατεχόμεθα πάντες ὑπὸ τοῦ προκισθήματος, ὅτι ἐπίκειται βικτική τις ἐν τῇ Ἀνατολῇ μεταβολή, ἣτις θὰ ὠθήτῃ βικτικῶς τὴν Εὐρώπην πρὸς τὴν Ἀνατολήν. Ἐνστικτικῶς ἐνοοῦμεν πάντες, ὅτι καὶ σφαλκερὶ θέσεις αἰ ἐπὶ τῶν κενῶν φράσεων στηριζόμενοι ἔχουσιν ἐν πέρας, ὅτι οἱ πόδες δὲν δύνανται πάντοτε νὰ κυβερνώσι τὴν κεφαλὴν, καὶ οἱ ἀκαθεῖ; τοὺς λογίους, ἡ βραβρότης τὸν πολιτισμὸν, ἡ κατὰ τὴν ἀνάγκη τὴν τιμιότητα, ἡ ἀνυπακοή τὴν εὐγένειαν, καὶ ὅ,τι, ὅταν τὰ ἔθνη δὲν εἶναι ἱκανὰ νὰ κηρύξωσι τὴν ἀρχὴν τῆς ἀρχῆς καὶ κοινωνικῆς τάξεως.

ΑΝΕΜΟΜΑΖΩΜΑΤΑ

Συνιστῶμεν τοῖς συμπολίταις ἡμῶν τὴν ἐξῆς σκέψιν τοῦ αἰοδιμοῦ Γκαρφήλδ: «Ἀδιάφορον τίς ὁ τύπος τῶν ἐθνικῶν θεσμῶν, εἰς ἀσφαλίζηται δι' αὐτῶν ἡ ζωὴ, ἡ ἐλευθερία καὶ ἡ κοινωνικὴ πρόοδος».

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ: Ὅ,τι ἀπέδειξεν ἡμῖν ἤδη σαφῶς μακρὰ πεῖρα εἶναι, ὅτι οἱ παρ' ἡμῖν ἀποκαλούμενοι ἐλεύθεροι θεσμοὶ

προσβάλλουσι και την ελευθερίαν και την κοινωνικήν πρό-
δον, χρήσιμοι δε είναι μόνον εις τους πολιτικούς τυχοδιώ-
κτας. Έχεται ήθελε μας ειπέι ο Γκαρφήλο, εάν εγνωρίζε τον
πολιτικόν ήμων βίον.

Πάλιν Ηρώδιας μανιέται, πάλιν ή Ώρα άπειλει. Άλλή
αί άπειλαί της προκαλοῦσι τὰ μειδιήματα των άδικήσ-
ρων. Η Ώρα θέλει να πιστεύσωμεν, ότι οι ήμίτι και οι
προφήται είναι εν τῷ γραφείῳ της. Δεν είναι παιδικήσως
τοιούτη αξίωσις; Και σας ζευρομεν και μας ζευρετε. Πρω
πάντων όμως καλῶς ήζευρομεν και την πτωχοκονοδοξίαν
σας, και την ούσιαστικήν άνικανότητά σας, και τὸ γραχι-
κυλικόν εδαφος, έρ' ου ζητείτε ν' άνκυστηλώσητε τον στη-
λοβάτην σας.

Έν τῇ Στοά έδημοσιεύθη έπιστολή του Άχιλλέως Βε-
λέντζα πρὸς τον άδελφόν του Θρασύβουλον, εν ή συνιστάται
αὐτῷ καρτερία και ύπομονή, διότι ή κοινωνία, λέγει, δεν θα
βραδύνη να κηρύξη την άθωότητά των λαμβάνουσα ύπ' όφιν
δτι τὸ έγκλημα έγκείται άλλου και τοῦτο ώφειλε πρὸς
τιμήν της ή δικαιοσύνη ν' άνεύρη. Πρὸς δε συνιστᾷ δια του
άδελφοῦ του παρηγορίαν εις τον υίόν του και ύποχώρησιν
εις τὸ κισιμέτι, παρητηρών, ότι ο χρόνος θα στυγματίση
πρὸς αἰώνιον αίσχος τους εργάτας οι οι άν ώσιν. Τ' ειν' τοῦτα,
κύρ Άχιλλέα, δεν μας τὰ λέγεις ποδ ζάστερα δια να ιδω-
μεν τὸ ταχύτερον που έγκείται τὸ έγκλημα και τίνες εισιν
οι εργάται του ταμείου Θηβῶν και του γραμματσοήμου;

Παρατηρήθη εις τὰς τελευταίας εκλογὰς των συγλη-
τικῶν ή σπουδή γηραιῶν τινος καθηγητοῦ πρὸς συναγωγήν
ψήφων. Και μετὰ την καθμείζιν νίκην του βρακτηριοδείτου,
ό γηραιὸς αντί να σιγήση πρὸ του αποτελέσματος άνέκρα-
ξεν άρελῶς: Νά ξαναμετρηθῶν τὰ ψηφοδέλτια!

Έπρεπε λοιπόν και καλὰ να γίνη συγλητικὸς;

ΑΣΜΟΔΑΪΚΑ

Πολλάκις συμβαίνει εις τους παίζοντες σφαιριστήριον να
μη δύνανται να επιτύχωσι τὸ κόλλο των άλλως ή από
σπόντα' οὔτω φαίνεται άπερσιόση και ή ιδέα της κατ-
σκευῆς των θ θωρηκτῶν να τύχη παρὰ τῷ κοινῷ εὐμενοῦς
ύποδοχῆς δια των λυπηρῶν άγγελμάτων της Έφημερίδος
της Νεαπόλεως, ότι οι έντῶνθκ δεν θέλουσι να ένοήσωσι
την ευγενή και πατριωτικήν πρόδον του κ. Μπούμπουλη.

Και ολίγον Πύρλαν. Ως συνήθως τὰς άποκρέω βλέπομεν
δημοσιεύομενάς γνωστοποιήσεις περι χορῶν μετημφισμέ-
νῶν και μή, οὔτω και εις την Ηαλιγγενεσίαρ ελδομεν κα-
ταχωρισθεταν περίληψιν των περιχομένων του Παρα-
φοίδου « περι τομῆς του ισθμοῦ και μή».

Ο κ. Πύρλας είναι γωστών, ότι δεν είναι ικτρός μόνον,
άλλά και ιατροφιλόσοφος και παθεπιστήμων. Εις εν άπο

τά περιοδικά του εξορίζει την κυβέρνήτην να έμποδίσ-
την τὸμην τὸν ισθμοῦ της Κορίνθου δια τὸς εξῆς λόγους:
α) Ἄμχ κήπη θ' ισθμοῦ ή μεταξ' Ἡελοποννήσου και
Στῆρεας συζυγισθῆνίξ' εἰσῆξ' δια γεφυρῶν και οὐχ' δια γῆ
στερεῶν και άσφαλοῦς.

β) Διότι ή κύσταθος της Σαλαμίνος δεν θα ήκ
άσφαλῆς.

γ) Διότι ή κύσταθος της γέφυραν διερχόμενα βε-
γόνις του κατ' έκείνησιν έσομένον απ' Αθηνῶν εις Πάτρας
συνήροδοῦσιν να κατ' έκείνησιν εις την θάλασσαν της τομῆς
(sic) και θρηνώδη άποτελεσθήκατ' να γείνωσιν (!!)

Άντι δε τούτων τί νομίζετε προταίνει; Να γείνη αδι-
τομή, αλλά διατρύπησις της γῆς ύπο στοὰς και ν' άπερ-
νοῦν τὰ πλοῖα τὰς στοὰς κῦτάς. Κύριε σῶζε τους μωρούς!

Ο κ. Πύρλας είναι καθηγητής της φυσιογνωμολογίης
εις τὸ Πολυτεχνεῖον!!

Ως να μη ήρουν αι συχνι πυκνι βελάματ των άρχι-
μουσικῶν της πρωτευούσης δια τὰ παικνίζόμενα ποσπορι-
των, μετ' εκτάκτου επιτυχίης ήρχισαν μακιμουδιζόντες και
οι εν ταῖς έπαρχίαις, και ιδου εν τῇ Στοά προχθῆς καταγω-
ρίση, ότι και ο εν Άρτη άρχιμουσικὸς Ραφηήλοβιτς αν-
έθετο ώρσιότατον έμβκτήριον, όπερ άφιέρωσε τῷ γεωγράφῳ
μάχφ κ. Κ. Καραπάνφ.

Σπουδαῖον! Ο κ. Κ. Καραπάνος διεθεσάξισε τους Ηι-
τανίτας, προτελόντας όπως τῷ εκφράτσωσι την λύτην των
επί τοῖς γενομένοις δια την άπόδοσιν του γεωγράφου, πῶ
των ύπερ αὐτῶν άγαθῶν προκρίσεών του!

Τὸ δημοτικὸν συμβούλιον Αθηναίων προτεκάλεσε τῷ
δήμαρχον να συνεννοηθῆ μετὰ της κυβερνήσεως, όπως
άπευθυνθῆ επίσημος πρότασις εις την κυβέρνησιν της Γαλ-
λικῆς Δημοκρατίας περι προσκλήσεως εκ Γαλλίης μηχαν-
κοῦ, εις εν ν' άνχθέση την μελέτην του ζητήματος των
ποσῶν ύδάτων της ήμετέρας πόλεως και την εκτέλεσιν
των ύδραυλικῶν έργων. Τί θέλουν την επιτημότητα και
τον Γκαβῆτην εις την άπλουστάτην αὐτήν ύπόθεσιν;

Την άφιξιν του κ. Θ. Γκίκα εκ Άρτης έπαλαμένως αν-
μετῶθείτην εν τῇ Έφημερίδι εκκολουθοῦν αι Άττικαί
έφημερίδες να την άνχαράφωσιν. Ιδου πῶς γραφόνται ει-
ειδήσει.

Έτελείωσε και ή πολυθρύλητος άλληλογραφή του κ.
Στ. Ξένου, αλλά πολὺ άνοστα, δηλαδή, ενφ ήρχισε πῶ
φνημα με τον κερδηθέντα άρχιενουόχον, έτελείωσε τον
λογόν του με τον κωστραχαλαστήν κ. Σκαλιστήρην. Η
όλην αὐτήν την ιστορίαν εβγήκεν, ως κοινῶς λεγοῦσιν,
τσούφ, εκτός εάν άργότερα με κενῶν παρητήμηκ του
εικοσαετίης σχεδόν δύσαντος Βρετανικοῦ Άστῆρος μας
τίση.

ΙΩΑΝΝΗΣ ΖΑΜΠΑΤΑΚΗΣ

ἡ στάδιον γρακικύλου
(Βιογραφία ἐκ σημειώσεων συγχρόνων.)

Μαθητὴς τοῦ Γυμνασίου ζητεῖ οἰκίαν ἐν ἣ νὰ ὑπηρετῆ
καὶ νὰ σπουδάζῃ τὰς διαθεσίμους ὥρας. 517 α΄.
(Ἐφημερίς 1873.)

Μεταξὺ τῶν ἀπολυθέντων ἐκ τοῦ Βυρβακείου ἤριστευσεν
καὶ ὁ κ. Ἰω. Ζαμπάτακης. Αἱ εὐστοχοὶ αὐτοῦ ἀπαντήσας
ἐνθουσίασαν τοὺς καθηγητὰς οἵτινες ἀπένευκον αὐτῷ θερ-
μοτάτους ἐπαίνους.

Οἱ φίλοι του
I. X. καὶ K. Π.
(Ἐλλ. Α α δ 1873.)

Ἀντιπρόεδρος τοῦ Φιλ. Συλλόγου ὁ Καρχαρίας ἐξελέ-
χθη παμψηφεί ὁ φοιτητὴς τῆς νομικῆς κ. Ἰω. Ζαμπάτακης.
(Ἐκ τοῦ Γραφείου τοῦ Συλλόγου.)
(Ἐφημερίς 1874.)

Εἰς τὴν κηδεῖαν τοῦ νεκροῦ φοιτητοῦ Κουλογιώργη ἐξε-
φώνησεν ἄξιον λόγον ἐπικήδειον ὁ δευτεροετής φοιτητὴς
τῶν νομικῶν κ. Ἰω. Ζαμπάτακης ὃν καὶ δημοσιεύομεν κα-
τωτέρω.

(Ἐπιταὶ ὁ λόγος)
(Ἀλήθεια 1875.)

Μεθαύριον ἀναχωρεῖ εἰς τὴν ἰδιαιτέρην αὐτοῦ πατρίδα ὁ
τριτοετής φοιτητὴς κ. Ἰω. Ζαμπάτακης ὅπως ἀντλήσῃ νέας
δυνάμεις διὰ τὸ τέταρτον ἔτος.

(Νεολόγος 1876.)

Ἐν συναθροίσει τῶν φοιτητῶν γενομένη χθὲς ὤμιλησεν
μετὰ θάρρους κατὰ τῆς κυβερνήσεως ὁ τελειόφοιτος τῆς
νομικῆς κ. Ἰω. Ζαμπάτακης, καταδείξας πάντῃ τὰ ὑπο-
βόσκοντα τὴν ἡμετέραν κοινωνίαν κκκ.

(Ἔρα 1877.)

Γράφουσιν ἡμῖν ἐξ Ἀλμυροῦ: Θυμάτα ἀνδρείας ἐπετέ-
λεσε τὸ ὑπὸ τὸν τελειόφοιτον κ. Ζαμπάτακην σῶμα τῶν
ἐπαναστατῶν. Ἐν τῇ μάχιδίῳ τοῦ Κρουονέρι ἐνώπιον δε-
καπλασίου ἐχθροῦ, τὸ ἀήττητον τοῦτο σῶμα ἠδυνήθη νὰ
κρητῆσῃ τὰς θέσεις του καθ' ἅπασαν τὴν ἡμέραν, τὴν δὲ
νύκτα ἐπωφελοῦμενον τοῦ σκότους ἠδυνήθη νὰ ἀναχωρήσῃ
οὐδ' ἓνα ἀπολέσεν ἄνδρα.

(Τηλέγραφος 1878.)

Ὁ τελειόφοιτος τῆς νομικῆς καὶ ἐπαναστάτης τοῦ 1878
κ. Ἰω. Ζαμπάτακης ἠξιώθη χθὲς τοῦ διδασκαλικοῦ διπλώ-
ματος τῆς νομικῆς μετ' ἐπαίνων πολλῶν ὑπὸ τῶν καθηγη-
τῶν τιμηθεὶς.

(Πρωτὰ, Ἀπρίλιος 1879.)

Ἐχομεν ὑπ' ὄψιν τὴν περὶ προξενικῶν δικαστηρίων δι-
κριθῆν τοῦ νεκροῦ διδάκτορος κ. Ἰω. Ζαμπάτακη. Ἡ δει-
νότης τῶν ἐπιχειρημάτων καὶ ἡ ἐπιτυχὴς λύσις τῶν παρου-
σιαζομένων ζητημάτων συνιστῶσιν αὐτὸν καὶ δικαίως εἰς

τὴν μέριμναν τῆς Κυβερνήσεως. Διὸ συνιστῶμεν αὐτὸν ἰδί-
τῷ ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργῷ.

(Στο δ, Μάιος 1879.)

Ἵποπρόξενος τῆς Α. Β. Ἑλληνικῆς Μεγαλειότητος δια-
ρίσθη ἐν Κυδωνίαις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ὁ διδάκτωρ τῆς νο-
μικῆς κ. Ἰω. Ζαμπάτακης συγγραφεὺς τῆς περὶ προξεν-
ικῶν δικαστηρίων πρῆγματικῆς. Ἡ μέριμνα αὐτῆ τοῦ κ. ἐπὶ
τῶν ἐξωτερικῶν ὑπουργοῦ δέον νὰ θεωρηθῆ ὑπὸ ὅλων ἰδικ-
ζούσας περιστάσεις.

(Πρωτὰ, Αὐγουστος 1879.)

Εὐχαρίστως μνησθόμενος, ὅτι εἰς τὸν ἐν Κυδωνίαις ἡμέτε-
ρον ὑποπρόξενον κ. Ἰω. Ζαμπάτακην ἐκτακτος ἀπενεμήθη
τιμὴ. Ὁ ἀρχιδουξ τῆς Ρωσικῆς Σέργιος Πάυλος ἀπέστειλεν
αὐτῷ μετ' ἰδιοχείρου σημειώσεως τὸ συγγραμμ αὐτοῦ περὶ
Καυκάσου ὡς ἀντάλλαγμα τῆς περὶ προξενικῶν δικαστη-
ρίων πρῆγματικῆς, ἣν εἶχεν αὐτὸς ὁ κ. Ζαμπάτακης δωρή-
σει τῷ μεγάλῳ δουκὶ κατὰ τὴν ἐκ Κυδωνιῶν διάθεσιν του.
(Ἐφημερίς, Ἰανουάριος 1880.)

Ἐτελέσθησεν ἐν Κυδωνίαις μεγαλοπρεπῶς οἱ γάμοι τοῦ
αὐτοῦ Ἑλλήνος ὑποπρόξενου κ. Ζαμπάτακη μετὰ τῆς
πολυφένου νεάνιδος Σοφίας, θυγατρὸς τοῦ αὐτοῦ μεγαλε-
πόρου Λαζάρου Σφικτομένου.

(Σμόρνη (Σμόρνης), Σεπτέμβριος 1880.)

Μεταξὺ τῶν ἀδικημάτων τῶν τελευταίων προξενικῶν με-
ταβολῶν θεωρητέα καὶ ἡ παύσις τοῦ λογιῶ καὶ φιλοπάτρι-
δος ὑποπρόξενου Κυδωνιῶν κ. Ἰω. Ζαμπάτακη, περὶ οὗ το-
σοῦτον εὐνοικῶς πολλάκις ἐξεφράσθη ὁ ἐγγύριος καὶ ἐξω-
τύπος.

(Πρωτὰ, Αὐγουστος 1881.)

Ἀκατάβλητος θεωρεῖται ὁ ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Γόρτυνος σφη-
ματισθεὶς βουλευτικὸς συνδυασμὸς μετὰ τὴν πρόσληψιν τοῦ
κ. Ἰω. Ζαμπάτακη λογιῶ καὶ ἐκωνωτάτου νέου.

(Ἡ συνέχεις μετὰ τὰς ἐκλογάς.)

(Μαντινεία Τριπόλεως, Ὀκτώβριος 1881.)

ΟΙ ΠΙΤΖ

Φ Α Γ Ο Υ Ρ Ε Σ

ΚΡΕΜΩΣ καὶ ΔΗΜΙΤΕΑΣ περὶ Κορίνθου, Σικυῶνος ἢ Σικυω-
νίας.

ΔΗΜΙΤΕΑΣ καὶ ΔΡΑΓΑΤΕΗΣ περὶ Σίφνου, λαγῆνων καὶ
κάμπου.

ΔΡΑΓΑΤΕΗΣ καὶ ΜΗΑΙΔΑΚΗΣ περὶ Ἀνδρου.

ΛΑΜΠΡΓΑΘΟΣ καὶ ΠΑΠΑΖΗΣ περὶ γλωσσομαθείας τοῦ Ἰω-
σοῦ Χριστοῦ.

ΣΤΕΦΑΝΙΑΝΟΣ δικηγόρος καὶ ΒΥΘΙΝΟΣ περὶ ἠθολογίας.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου Ἀδελφῶν Περρῆ.